

netop ved Finantsloven for 1874—75 at søge disse Kontorholdsgodtgjørelser forhøiede, fordi man maatte erkende, at de vedkommende Embedsmænd maatte styde for Meget til af deres Gage, naar de overhovedet skulde holde det Personale, som var nødvendigt for paa en nogenlunde fuldstændigørende Maade at udføre Forretningerne. Jeg har siden den Tid, da jeg sidst havde den Ære at omtale denne Sag for det høie Thing, ladet Spørgsmaalet undersøge og er i Stand til i Dag at kunne paavise med Lal for Pathusforvalterens Vedkommende, at han har i Mæret 1874—75 trods det, at han har faaet en Forhøielse for to Aar siden af 400 Rdl., maattet anvende 278 Rdl. af sin egen Gage. Goldkassereren har, skjøndt han ogsaa har faaet 200 Rdl. i Lillæg, maattet anvende 265 Rdl. udover sin Kontorholdsgodtgjørelse, og dette følger ganske naturligt, naar man vil se efter, hvilke Udvidelser af Personalet det har været nødvendigt at foretage, idet nemlig Pathusforvalteren har været nødsaget til at anskaffe sig een ny Mand, og Goldkassereren siden 1872—73 har faaet ikke mindre end 3 nye Mænd. Hvad Kreditoplagskassereren angaar, er den Forhøielse, som er foreslaaet for ham, og som jo er mindre, ligesom begrundet deri, at der er blevet oprettet et nyt Kontor for Kreditoplaget, til hvilket det vil være nødvendigt fra 1ste April dette Aar at anskaffe to nye Kontorister, en, som skal have en Gage af 300 Rdl., og en paa 200 Rdl. Da der nu ikke kan være fjerneste Tvivl om, at man, naar der forresten ikke er Noget at sige paa Gagernes Størrelse eller paa Mængden af Kontoristerne, ikke kan ønske, at de vedkommende Embedsmænd skulde anvende Noget af deres egen Gage til at dække Kontorholdsudgifterne, har jeg anset mig forpligtet til at fremføre disse Bemærkninger for det høie Thing og at foreslaa det at vedtage de af mig i denne Retning stillede Forslag.

Udler: Jeg skal meget anbefale den ærede Ministers Forslag. Som jeg allerede tillod mig at udtale ved 1ste Behandling, gjør det mig ondt, at de oprindelige Forslag ikke have været endnu rundeligere, fordi jeg virkelig tror, at den ærede Minister har brugt et meget mildt Udtryk ved at sige, at han har været saa nøielse som muligt. Jeg tror, at Forretningernes Mængde er tiltagen i en saadan Grad, at Tillægene maa siges at være overordentlig tarvelige, naar de Forslag vedtages, som oprindelig stod i Lovforslaget, og til hvilke den ærede Minister vil føre det tilbage. Jeg veed meget vel, at man ikke kan drage nogen sikker Slutning ved at gaa ud og se Forretningerne paa et saadant Sted paa enkelte Dage, men jeg har naturligvis kjendt disse Forhold en Del fra min Forretningsvirksomhed, og jeg har i den senere Tid haft Leilighed til at se Forholdene paa et af Kontorerne, som jeg veed trænger meget

til Lillægget. Ved Kreditoplaget kan man ikke se det paa selve Stedet, men paa Pathusforvalterkontoret og Goldkassererkontoret vil man se, at Folk maa staa og vente en ganske utrolig Tid forat faae det besørget, de skulde have besørget. Jeg veed, at det har været Tilfældet, at Folk i den senere Tid ikke have kunnet faae deres Værer klarerede i den Tid, efter hvis Udløb Staten forlanger Pathuslete. I de 3 Dage, hvori Baverne kunne ligge frit, have Folk ikke været istand til at faae dem besørget, og Staten har faaledes paa Grund af den Knapghed, hvormed den har udstyret Kontorerne, skabt sig selv en Indtægt; men det kan ikke være korrekt, og jeg er vis, at denne Indtægt ikke er vel erhvervet, fordi Handelsstanden lider ved den Maade, hvorpaa Forretningerne besørages. — Jeg maa maasse med et Par Ord omtale en Sag, som just ikke berøres direkte af det foreliggende Lovforslag, men som et andet Udvalg, nemlig Finantsudvalget, kunde have godt af at tænke paa. Det dreier sig nemlig ikke alene om, at der ikke er de tilstrækkelige personlige Kræfter, men der maa i det Hele taget paa Goldboden gjøres Mere for en hurtig Expedition. Der er en Mangel paa Maskiner, Redskaber osv., som i Forbindelse med Manglen paa Personale virker saa hæmmende, at det vistnok ikke kan benegtes, at man handler urigtigt mod de Folk, som gjennem Goldbøtægterne bidrage saa væsentlig til Statens Indtægter. Jeg skal for ikke at give Billedet en for mørk Farve strax bemærke, at det vil blive betydelig bedre, naar den nye Goldbygning tages i Brug; men jeg tror dog, at man heller ikke der har været tilstrækkelig rundhaandet hverken med Hensyn til Personale eller med Hensyn til Redskaber. — Jeg skal endnu en Gang tillade mig at anbefale den ærede Finantsministers Forslag, fordi jeg tror, at Handelsstanden, som bidrager saa væsentligt til Statsfornödenhederne, har Krav paa, at Forretningerne besørages paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade, hvad der ingenlunde er Tilfældet paa Goldboden.

Sæde: Det er jo ikke let at følge saadanne Ræksørelser som de, den høitærede Finantsminister nu fremkom med. Jeg har ved Betragtningen af denne Sag maattet følge de Oplysninger, som have været givne i det andet Thing, og derefter forekom det mig rigtignok at være saa betydelige Forhøielse, der ere vedtagne i det andet Thing, at der ikke kunde være Tale om at gaa ind paa noget Lillæg dertil; og, uagtet den høitærede Minister nu er fremkommen med nye Oplysninger, forekommer det mig dog, at Resultatet maa blive, at, hvad der nu er vedtaget i det andet Thing, er betydelig høiere end de Kontorholdsudgifter, som de vedkommende Embedsmænd have havt i 1874—75. Derfor jeg hørte rigtig, saa havde Goldkassereren brugt 265